

ASHÂB-I SUFFE

Hız. Peygamberin (a.s.m.) mescidine bitişik odada barınan ve yalnızca İslâmî ilimleri ders almakla meşgul olan Sahabîlere verilen isimdir. "Suffe" kelimesi, "yüksekçe divan" anlamına gelir. Dilimizde buna sofa da denir. İslâm tarihi ile ilgili kitaplarda "Suffe" denilince, Medine'de Hız. Peygamberin (a.s.m.) mescidinin bitişikindeki bu isimle anılan yer anlaşılır. Burada kalan Sahabelere de "**Ashâb-ı Suffe**" veya "**Ehl-i Suffe**" denilmiştir.

Ashab-ı Suffe topluluğu, Medine döneminde ortaya çıktı. Kendi kavimlerinde İslâmı yaşama imkânı bulamayıp Mekke'den veya çeşitli yerlerden Medine'ye hicret eden Müslümanlara, Medineli Ensar tarafından her türlü destek sağlandı. Bunlardan bazıları için de Mescid-i Nebevînin hemen yanına ayrı bir bölüm yapıldı. Böylece İslâmiyette ilk yatılı okul kurulmuş oldu. Bundan sonra bu uygulama örnek alınarak medreseler hep camilerin etrafına yapıldı.

Ashab-ı Suffe hayatlarını Peygamber (a.s.m.) medresesinden ilim ve irfan tahsil etmeye adanmış seçkin kimselerdir. Bunlar daima Mescid-i Nebevî'de bulunurlar, kendilerini ilim ve ibadete verirler, hep oruçlu olurlar, Hız. Peygamberin (a.s.m.) vaaz ve irşâdını dinlerler, onunla beraber savaşımlara katılırlardı. Peygamber Efendimiz (a.s.m.) Suffe'de yetişen bu Müslümanları, bilgi ve kâbiliyetlerine göre çeşitli hizmetlerde görevlendirirdi. Ayrıca kırlardan odun toplamak da dahil olmak üzere, ellerinden gelen işi yaparak ihtiyaçlarını sağlamaya çalışırlardı. Kaynakların bildirdiğine göre Suffelilerin sayısı, 10, 30, 70, 90, 400 arasında değişmektedir. Bu rakamlar da, sayılarının zaman zaman değiştiğini göstermektedir. Suffe Ashâbının ihtiyaçlarıyla Hız. Peygamber (a.s.m.) bizzat ilgilenirdi. Kendisi yetişemediği zamanlarda ise Sahabîlere, Suffeden evlerine götürebilecekleri kadar misafir almalarını söylerdi.